

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 33D/4/2022
Identifikačné číslo spisu: 9622200032
Dátum vydania rozhodnutia: 9. júna 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Potásch
Funkcia: predseda senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:9622200032.1

ROZHODNUTIE

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v disciplinárnom senáte zloženom z predsedu senátu prof. JUDr. PhDr. Petra Potáscha, PhD., členiek senátu - sudkýň JUDr. Violy Takáčovej, PhD., Mgr. Kristíny Babiakovej a prísediacich sudkýň Mgr. Heleny Kríkovej a JUDr. Zuzany Papcunovej - v disciplinárnom konaní vedenom na návrh prezidenta Slovenskej komory exekútorov zo dňa 03.03.2022 proti disciplinárne obvinenému: JUDr. N. L., súdny exekútor so sídlom úradu: Exekútorský úrad E. Ľ., U.. I. Š. XXX/X, XXX XX E. Ľ., B.: XXXXXXXXX, pre disciplinárne previnenie podľa § 220 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov - takto

r o z h o d o l :

I. Disciplinárne obvinený JUDr. N. L.Í., súdny exekútor so sídlom úradu: Exekútorský úrad E. Ľ., U.G.. I. Š. XXX/X, XXX XX E. Ľ., B.: XXXXXXXXX sa podľa § 34 ods. 1 zákona č. 432/2021 Z. z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov

uznáva vinným, že

v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 202EX 553/19 - vydal dňa 28.10.2019 Príkaz na začatie exekúcie č. 1 - sp. zn. 202EX 553/19-4, kde na strane povinného namiesto v poverení na vykonanie exekúcie vydaného Okresným súdom Banská Bystrica, sp. zn.: 32Ek/1756/2019 uvedeného povinného G. W., dátum nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XX/XX, XXX XX E. - uviedol osobu Y. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XX/XX, XXX XX E. a ďalej vydal dňa 4.2.2021 Exekučný príkaz k príkazu na začatie exekúcie prikázaním z pohľadávky z účtu v banke č. 1 - sp. zn. 202EX 553/19-14, ktorý adresoval Slovenskej sporiteľni, a.s., kde na strane povinného namiesto v poverení na vykonanie exekúcie vydaného Okresným súdom Banská Bystrica, sp. zn.: 32Ek/1756/2019 uvedeného povinného G. W., dátum nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XX/XX, XXX XX E. - uviedol osobu Y. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XX/XX, XXX XX E.,

teda

zavinene porušil povinnosť stanovenú v § 35 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov,

čím spáchal závažné disciplinárne previnenie podľa § 220 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov,

za čo sa mu ukladá

disciplinárne opatrenie v zmysle § 221 ods. 2 písm. b) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov - peňažná pokuta vo výške 500,- Eur, ktorú je povinný zaplatiť do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

II. Podľa § 38 ods. 2 DSP je disciplinárne obvinený JUDr. N. L., súdny exekútor so sídlom úradu: Exekútorský úrad E. L., U. I. Š. XXX/X, XXX XX E. L. p o v i n n ý nahradiť štátu trovy disciplinárneho konania vo výške 120,- Eur, a to v lehote 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e

I.

Disciplinárny návrh

1. Prezident Slovenskej komory exekútorov (ďalej ako „navrhovateľ“) podaním zo dňa 03.03.2022, doručeným Najvyššiemu správne súdu Slovenskej republiky (ďalej ako „najvyšší správny súd“, „disciplinárny súd“ alebo „disciplinárny senát“) dňa 04.03.2022 podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenému súdne exekútorovi JUDr. N. L. (ďalej aj ako „disciplinárne obvinený“), so sídlom úradu: Exekútorský úrad E. L., U. I. Š. XXX/X, E. L. v zmysle § 13 zákona č. 432/2021 Z. z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny súdny poriadok) - ďalej ako „DSP“.

2. Navrhovateľ dôvodil tým, že disciplinárne obvinený sa dopustil závažného disciplinárneho previnenia podľa § 220 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej ako „Exekučný poriadok“) na tom skutkovom základe, že dňa 28.10.2019 vydal v exekučnom konaní 202EX553/19 dňa 28.10.2019 Príkaz na začatie exekúcie 202EX553/19-4, kde však nesprávne uviedol na strane povinného Y. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XX/XX, XXX XX E. (t.j. exmanželku povinného v exekučnom konaní) namiesto v poverení na vykonanie exekúcie uvedeného povinného - G. W. (nar. XX.X.XXXX) a následne dňa 04.02.2021 vydal disciplinárne obvinený v tej istej veci Exekučný príkaz na vykonanie exekúcie prikázanim pohľadávky z účtu v banke 202EX 553/19-14, ktorý adresoval Slovenskej sporiteľni, a.s., Bratislava, kde opäť ako povinnú uviedol Y. W., nar. XX.XX.XXXX (t.j. exmanželku povinného v exekučnom konaní) namiesto v poverení na vykonanie exekúcie uvedeného povinného - G. W. (nar. XX.X.XXXX). Na základe takto realizovaných úkonov vymožené peňažné prostriedky (odpísané z peňažného účtu exmanželky povinného v sume 546,69 Eur) rozúčtoval a následne na tomto základe predmetnú exekúciu ukončil.

3. V návrhu na začatie disciplinárneho konania navrhovateľ uviedol, že Slovenskej komore exekútorov bola dňa 24.9.2021 doručená sťažnosť Y. W., nar. XX.XX.XXXX (ďalej aj ako „Y. W.“), v ktorej táto namietala, že disciplinárne obvinený s ňou konal ako s účastníkom exekučného konania, a to napriek tomu, že toto postavenie ako bývalá manželka povinného v predmetnom exekučnom konaní nemala. V tomto exekučnom konaní vydal disciplinárne obvinený - okrem iných úkonov - exekučný príkaz na vykonanie exekúcie prikázanim pohľadávky z účtu v banke, ktorému následne Slovenská sporiteľňa, a.s. aj vyhovel a z účtu Y. W. odpísala sumu 546,59 Eur. Sťažovateľka Y. W. uviedla, že jej manželstvo s povinným (G. W., nar. XX.X.XXXX) - (ďalej aj ako „G. W.“ alebo „povinný“) bolo právoplatne rozvedené ku dňu 6.6.1988. Listom zo dňa 30.4.2021 požiadala preto súdneho exekútora o vrátenie uvedených peňažných prostriedkov, ktorej žiadosti však disciplinárne obvinený do podania disciplinárneho návrhu nevyhovel.

4. Slovenská komora exekútorov v rámci vybavovania sťažnosti Y. W. požiadala Okresný súd Banská Bystrica o zaslanie poverenia na vykonanie exekúcie v predmetnej veci - sp. zn. 202EX 553/19. Navrhovateľ po doručení poverenia vydaného Okresným súdom Banská Bystrica zistil skutkový stav veci tak, ako je tento uvedený v bode 2. tohto odôvodnenia.

5. Vychádzajúc z uvedených záverov navrhovateľ ustálil, že disciplinárne obvinený nepostupoval vo veci v súlade s Exekučným poriadkom, keď porušil § 35 ods. 1 a ods. 2 Exekučného poriadku, ktoré ustanovenia vymedzujú, kto je účastníkom konania a za akých podmienok. Zároveň v návrhu poukázal aj na ustanovenie § 95 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, ktoré špecifikuje výkon exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke.

6. Navrhovateľ mal za to, že takýmto konaním disciplinárne obvinený konal v rozpore s § 35 ods. 1 a ods. 2 a ustanovením § 95 a nasl. Exekučného poriadku, čím sa mal dopustiť závažného disciplinárneho previnenia podľa § 220 ods. 2 Exekučného poriadku. Navrhol, aby mu disciplinárny súd uložil peňažnú pokutu vo výške 5000,- Eur (podľa § 221 ods. 2 písm. b/ Exekučného poriadku).

7. Prílohou disciplinárneho návrhu boli nasledovné listiny: „Žiadosť o preverenie nezákonného postupu súdneho exekútora“ (zo dňa 22.9.2021) a „Poverenie na vykonanie exekúcie“ (Okresný súd Banská Bystrica, sp. zn. 32Ex/1756/2019 zo dňa 22.10.2019. Návrhy na vykonanie dokazovania navrhovateľ v disciplinárnom návrhu neuvádzal.

II.

Úkony disciplinárneho súdu po doručení disciplinárneho návrhu, vyjadrenie disciplinárne obvineného

8. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky vydal dňa 09. 03. 2022 „Upovedomenie o začatí disciplinárneho konania a o zložení disciplinárneho senátu“, ktoré bolo dňa 16.03.2022 doručené disciplinárne obvinenému. V upovedomení disciplinárneho súdu bol disciplinárne obvinený poučený o práve vyjadriť sa ku skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu, ako aj k predloženým dôkazom, o práve navrhnuť dôkazy na svoju obhajobu a o práve zvoliť si obhajcu, a to v lehote 30 dní odo dňa doručenia upovedomenia.

9. Upovedomenie o začatí disciplinárneho konania bolo dňa 16.03.2022 doručené aj ministerke spravodlivosti ako subjektu ex lege notifikovanému o začatí disciplinárneho konania, a to podľa § 23 ods. 5 DSP („(5) Ak je disciplinárne obvinený súdny exekútor, o začatí disciplinárneho konania upovedomí predseda disciplinárneho senátu v lehote podľa odseku 1 ministra spravodlivosti a prezidenta Slovenskej komory exekútorov, ak o tejto skutočnosti neboli upovedomení ako navrhovatelia.“).

10. Disciplinárne obvinený využil svoje právo vyjadriť sa k podanému disciplinárnemu návrhu, resp. k dôkazom. Dňa 19.04.2022 doručil najvyššiemu správne súdu svoje podanie označené ako „Upovedomenie o začatí disciplinárneho konania a o zložení disciplinárneho senátu - vyjadrenie“ (zo dňa 08.04.2022) - ďalej ako „vyjadrenie“. K predmetnému vyjadreniu disciplinárne obvinený priložil listiny z exekučného spisu, ktoré navrhol ako dôkazy vo veci a prostredníctvom ktorých preukazoval, že sa nedopustil disciplinárneho previnenia, ktoré sa mu kladie za vinu.

11. V konkrétnostiach disciplinárne obvinený argumentoval najmä nasledovným:

11.1 Pri zisťovaní majetkových pomerov povinného postupoval v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky - č. 68/2017 Z. z. ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, pričom - okrem iných - zistil, že povinný je ženatý, a preto zisťovanie majetku rozšíril aj na zisťovanie majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve povinného a jeho manželky - Y. W., rod. W. (nar. XX.XX.XXXX). Pri týchto úkonoch zistil, že povinný nemá žiadny majetok, z ktorého by bolo možné pohľadávku a trovu exekúcie uspokojiť, avšak zistil, že exekúciu je možné vykonať postupom podľa § 63 ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku postihnutím majetku povinného a jeho manželky v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov (podľa § 147 Občianskeho zákonníka). Odkazom na § 255 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej aj ako „OSP“) uviedol, že výkonom rozhodnutia alebo exekúciou môžu byť postihnuté aj veci v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov (a teda aj finančné prostriedky na účte v banke vedeného na meno manžela povinného), a preto sa aj manžel dlžníka stáva účastníkom exekučného konania.

11.2 Fakticky nerozporoval skutkové zistenia navrhovateľa tak, ako boli tieto obsiahnuté v návrhu, avšak poukázal na to, že manželka povinného bola po obdržaní všetkých predmetných aktov nečinná.

Riadne ich prebrala (prostredníctvom splnomocnenca), ale žiadnym spôsobom na tieto úkony disciplinárne obvineného nereagovala.

11.3 Poukázal na to, že skôr ako vykonal exekúciu, z dôvodu právnej istoty požiadal listom zo dňa 12.11.2020 o súčinnosť Okresný súd Prešov, aby mal dôkaz o tom, že môže vykonať exekúciu spôsobom podľa § 95 ods. 1 Exekučného poriadku aj z majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, a to z finančných prostriedkov na účte vedenom na meno manželky povinného. Zistil, že podľa vyjadrenia súdu boli povinný a Y. W. manželmi.

11.4 Na základe takto ustáleného skutkového stavu vykonal exekúciu tak, ako to bolo opísané v návrhu, pričom z prijatej sumy bol vykonaný rozvrh a následne bola pohľadávka oprávneného v sume 382,29 Eur riadne poukázaná na jeho účet. Vzhľadom na to, že exekúcia bola vymožením pohľadávky ukončená, dňa 25.02.2021 vydal upovedomenie o ukončení exekúcie.

12. V závere vyjadrenia disciplinárne obvinený opísal, že Y. W. bol požiadaný o vrátenie peňažných prostriedkov (v sume 546,60 Eur), ktoré boli odpísané z jej účtu. Napriek tomu, že jej požiadavku v tomto zmysle považoval za nedôvodnú, menovanej vrátil celú požadovanú sumu. V súhrne mal za to, že tvrdenia navrhovateľa obsiahnuté v disciplinárnom návrhu nemajú oporu v príslušných právnych predpisoch, a preto dospel k záveru, že sa disciplinárneho previnenia nedopustil. Pre prípad, že by napriek tomu bol disciplinárnym súdom uznaný za vinného, navrhovanú sankciu 5000,- Eur považoval za zjavne neprimeranú vzhľadom k závažnosti a rozsahu previnenia.

13. Disciplinárne obvinený k vyjadreniu priložil nasledovné listiny: „Súčinnosť s Registrom fyzických osôb“ (G. W.), „Súčinnosť s Registrom fyzických osôb“ (Y. W.), „Súčinnosť s Dopravným inšpektorátom PZ SR“ (Y. W.), „Upovedomenie o začatí exekúcie“ - 202EX 553/19-2 zo dňa 25.10.2019, „Poverenie na vykonanie exekúcie“ - sp. zn. 32Ek/1756/2019 zo dňa 22.10.2019, „Upovedomenie o spôsobe vykonania exekúcie“ - 202EX 553/19-3 zo dňa 25.10.2019, „Príkaz na začatie exekúcie č. 1“ - 202EX 553/19-4 zo dňa 28.10.2019, listiny preukazujúce doručenie, resp. nedoručenie písomných úkonov disciplinárne obvineného označených na obálke ako „Ex553/19 „Up. o spôs. ex.“ UOZE“, elektronická notifikácia o zverejnených žiadostiach disciplinárne obvineného súdneho exekútora v Obchodnom vestníku, „Doručenie Upovedomenia o začatí exekúcie“ - 202EX 553/19-7 zo dňa 04.08.2020 (adresát: Okresný súd Banská Bystrica), „Žiadosť o poskytnutie súčinnosti pri vykonávaní exekúcie“ - 202EX 553/19-11 zo dňa 12.11.2020 (adresát: Okresný súd Prešov), odpoveď Okresného súdu Prešov (zo dňa 13.11.2020) na žiadosť disciplinárne obvineného zo dňa 12.11.2020, „Exekučný príkaz k príkazu na začatie exekúcie č. 1“ - 202EX 553/19-14 zo dňa 04.02.2021, „Potvrdenie o realizovaní transakcie“ zo dňa 08.02.2021, „Potvrdenie o zrealizovaní transakcie“ zo dňa 15.02.2021, „Upovedomenie o ukončení exekúcie“ - 202EX 553/19-25 zo dňa 25.02.2021, e-mailová komunikácia Y. W. vo vzťahu k disciplinárne obvinenému, rozsudok v mene republiky (Československá socialistická republika) - č. k. 6C/8/87-53 zo dňa 26.4.1988, „Uznesenie“ (o odvolaní a menovaní nového opatrovníka Y. W.) - č. k. 25P 147/2010-10 zo dňa 12. júla 2010, „Žiadosť o preverenie nezákonného postupu súdneho exekútora“ zo dňa 22.9.2021, „Sťažnosť na postup súdneho exekútora - vyjadrenie“ - 202EX 553/19-26 zo dňa 04.10.2021 a „Potvrdenie o realizovaní platby“ zo dňa 16.03.2022.

III.

Procesné podmienky konania, prípustnosť a včasnosť návrhu

14. Disciplinárny súd - skôr ako pristúpil k meritórnym úkonom v predmetnej právnej veci, oboznámil sa s návrhom na začatie disciplinárneho konania, vyjadrením disciplinárne obvineného a doručeními listinnými dôkazmi. Zistil, že disciplinárny návrh obsahuje všetky náležitosti podľa § 19 ods. 1 a ods. 2 DSP, disciplinárny návrh bol podaný oprávnenou osobou (podľa § 17 písm. c/ DSP), návrh smeruje proti subjektu disciplinárne spadajúcemu pod právny režim DSP (§ 1 DSP), disciplinárny senát rozhoduje o podanom návrhu v zákonomnom zložení podľa § 5 a nasl. DSP a zároveň, že neexistujú predpoklady pre zastavenie disciplinárneho konania (§ 26 DSP), ako ani na prerušenie disciplinárneho konania (podľa § 27 DSP).

15. V súvislosti s tým, či u disciplinárne obvineného nedošlo od podania disciplinárneho návrhu k zániku funkcie súdneho exekútora disciplinárny súd uvádza, že v čase nariadenia ústneho pojednávania, ako aj v deň ústneho pojednávania z verejne dostupných verejných databáz súdnych exekútorov vyplynulo, že disciplinárne obvinený bol v čase konania a rozhodovania disciplinárneho

súdu osobou, proti ktorej je na návrh navrhovateľa možné viesť disciplinárne konanie (podľa ustanovení DSP a Exekučného poriadku), t.j. je naďalej súdnym exekútorom.

16. Z listinných dôkazov tvoriacich súčasť disciplinárneho spisu mal disciplinárny súd za preukázané, že vydaním dvoch aktov/úkonov uvedených vo výroku tohto rozhodnutia - príkazu na začatie exekúcie (28.10.2019) a exekučného príkazu (04.02.2021), v ktorých disciplinárne obvinený uviedol nesprávneho povinného (povinnú - Y. W., nar. XX.XX.XXXX), disciplinárne obvinený mal minimálne do 04.02.2021 konať v exekučnom konaní, resp. v rámci exekúcie ako s povinným, resp. s ako s účastníkom konania s niekým, kto toto postavenie podľa § 35 Exekučného poriadku nemal. V tejto súvislosti disciplinárny súd uvádza, že k tomuto dňu (04.02.2021) overoval aj splnenie podmienky včasnosti podania disciplinárneho návrhu navrhovateľom. Z disciplinárneho návrhu totiž vyplynulo, že protiprávneho konania sa disciplinárne obvinený mal dopustiť práve tým, že vydal dva akty s uvedením nesprávnej povinnej osoby (príkaz na začatie exekúcie a exekučný príkaz), pričom následkom tohto jeho pochybenia bolo to, že minimálne v čase od 28.10.2019 do 04.02.2021 konal disciplinárne obvinený ako s povinným/účastníkom konania s nesprávnou osobou, a to v rozpore s Exekučným poriadkom. Protiprávne konanie disciplinárne obvineného bolo preto zo strany disciplinárneho senátu potrebné vnímať v dvoch rovinách, a to ako protiprávne konanie spočívajúce v samotnom vydaní predmetných aktov, ako aj v tom, že disciplinárne obvinený počas tohto časového úseku priznal procesné postavenie povinného/účastníka konania osobe, ktorá tento status nemala, resp. nemohla mať. Z uvedeného vyplýva, že k dokonaniu skutku, ktorý má charakter skutku trvajúceho, majúceho právny základ v predmetných dvoch aktoch uvedených vo výroku tohto rozhodnutia došlo dňa 04.02.2021. Podľa názoru disciplinárneho senátu by skúmanie včasnosti podania návrhu vo vzťahu k dátumu vydania konkrétneho aktu disciplinárne obvineného bolo dôvodné v prípade, ak by tento v konaní uskutočnil iba jeden „nesprávny“, resp. nezákonný úkon. Tým, že v súdnej veci disciplinárne obvinený vydal dva navzájom sa determinujúce akty, ktorými zároveň ohraničil časový úsek, za ktorý priznal Y. W. postavenie povinnej/účastníčky konania bez toho, aby na to boli splnené zákonné podmienky, skúmanie lehôt relevantných pre ustálenie včasnosti podania disciplinárneho návrhu bolo potrebné viazať na dokonanie tohto úkonu, resp. na ukončenie protiprávneho stavu. Navyiac, ako je uvedené vyššie, predmetné akty disciplinárne obvineného bolo potrebné vnímať ako úkony, ktoré sa navzájom podmieňujú, keďže bez vydania príkazu na začatie exekúcie na meno nesprávnej povinnej osoby by banka nemohla blokovať peňažné prostriedky na účte tejto osoby a tieto prostriedky by následne (*conditio sine qua non*) bez vydania exekučného príkazu nemohli byť z účtu nesprávnej povinnej osoby odpísané. Z právneho hľadiska mal preto disciplinárny senát za to, že oba akty disciplinárne obvineného - pre účely skúmania jeho previnenia - bolo potrebné považovať za jeden úkon, resp. za trvajúci skutok dokonaný dňa 04.02.2021. Z uvedených dôvodov považoval disciplinárny súd za relevantný pre začiatok plynutia objektívnej lehoty na podanie návrhu vo veci deň 04.02.2021.

17. Navrhovateľ sa o protiprávnom konaní disciplinárne obvineného dozvedel dňa 24.9.2021, kedy mu bola doručená sťažnosť Y. W.. Návrh bol disciplinárnemu súdu doručený dňa 04.03.2022. Podľa § 223 ods. 2 Exekučného poriadku, návrh je navrhovateľ oprávnený podať najneskôr do 12 mesiacov odo dňa, keď sa o disciplinárnom previnení dozvedel a najneskôr do dvoch rokov odo dňa, keď došlo k disciplinárnemu previneniu.

18. Vychádzajúc zo skutočností uvedených vyššie preto disciplinárny súd ustálil, že v predmetnej právnej veci bola splnená tak subjektívna, ako aj objektívna lehota na podanie disciplinárneho návrhu. V prípade, že by sa vo veci uplatnil výklad, podľa ktorého by sa plynutie objektívnej lehoty má testovať k dátumu vydania toho-ktorého aktu izolovane (samostatne) a nemá sa pritom prihliadať na samotné trvanie protiprávneho stavu, potom vo vzťahu k príkazu na začatie exekúcie (vydaného dňa 28.10.2019) by podľa názoru disciplinárneho senátu bol disciplinárny návrh podaný oneskorene (t.j. nebola by splnená objektívna lehota na podanie návrhu), avšak aj v takomto prípade by obe lehoty na podanie návrhu boli splnené vo vzťahu k exekučnému príkazu (04.02.2021). Disciplinárny súd by za týchto okolností mohol disciplinárne obvineného uznať za vinného za disciplinárne previnenie tvoriace predmet tohto návrhu aj výlučne vo vzťahu k exekučnému príkazu (04.02.2021), ktorá skutočnosť by však nemala vplyv na kvalifikovanie predmetného skutku ako závažného disciplinárneho previnenia podľa § 220 od. 2 Exekučného poriadku (k tomu pozri toto odôvodnenie nižšie).

IV.

Ústne pojednávanie vo veci

19. Disciplinárny súd nariadil vo veci ústne pojednávanie, a to na 09.06.2022, pričom upovedomenie o ústnom pojednávaní bolo navrhovateľovi doručené dňa 27.04.2022 a disciplinárne obvinenému dňa 28.04.2022. Ministerke spravodlivosti Slovenskej republiky (ako osobe notifikovanej podľa § 23 ods. 5 DSP) bolo toto upovedomenie doručené dňa 28.04.2022.

20. Disciplinárne obvinený exekútor dňa 02.06.2022 doručil disciplinárnemu súdu podanie označené ako „Oznámenie“ (zo dňa 31.05.2022), v ktorom disciplinárnemu súdu oznámil, že od 01.06.2022 je práceneschopný a tento stav by mal trvať aj v čase ústneho pojednávania vo veci. K oznámeniu pripojil potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti s dátumom začiatku tohto stavu od 01.06.2022. Ďalej v texte oznámenia uviedol, že žiada, aby sa pojednávalo a rozhodlo bez jeho prítomnosti, a to na základe skutočností, ktoré uviedol vo svojom vyjadrení zo dňa 08.04.2022 a k nemu priložených dôkazov.

21. Disciplinárny súd po zistení zákonných podmienok na konanie v neprítomnosti disciplinárne obvineného exekútora, uskutočnil ústne pojednávanie v jeho neprítomnosti (§ 29 ods. 1 DSP).

22. Navrhovateľ na pojednávaní disciplinárneho súdu (v zastúpení JUDr. Branislav Plško, viceprezident Slovenskej komory exekútorov - na základe splnomocnenia zo dňa 31.5.2022) - vo svojej úvodnej reči zotrval na podanom návrhu. Uviedol, že protiprávne konanie disciplinárne obvineného vyhodnotil navrhovateľ ako závažné disciplinárne previnenie na základe posúdenia spisu a celkových okolností veci. V tejto súvislosti poukázal na to, že súdny exekútor nezohľadnil, že povinný je viac ako 20 rokov rozvedený a keby aj nebol, príkazanie pohľadávky z účtu inej osoby ako je povinný, právo neumožňuje. V zásade týmito okolnosťami odôvodnil aj navrhovanú sankciu 5000,- Eur. Podľa názoru navrhovateľa, navrhovaná sankcia splní svoj preventívny, ako aj represívny účel.

23. Navrhovateľ na otázku členky disciplinárneho senátu, či trvá na tom, že disciplinárne obvinený dostatočne nezisťoval skutkové okolnosti veci uviedol, že na tomto vyhlásení trvá, keďže dopyt na okresný súd ohľadom toho, či boli vedené súdne konania týkajúce sa bezpodielového spoluvlastníctva povinného a Y. W., nie je možné považovať za postačujúce. Uviedol, že v spise síce videl závery lustrácie z centrálnej evidencie fyzických osôb, tieto však neboli jednoznačné ohľadom toho, či je povinný v manželskom zväzku.

24. Navrhovateľ ďalej skonštatoval, že nemá vedomosť o tom, či bol disciplinárne obvinený v minulosti právoplatne disciplinárne postihnutý, pričom disciplinárny súd zároveň odkázal na vlastné vyjadrenie disciplinárne obvineného, z ktorého vyplýva, že tento doteraz disciplinárne postihnutý nebol. Uviedol, že nemá vedomosť o tom, že by skutok kladený za vinu disciplinárne obvinenému v tomto disciplinárnom konaní, resp. obdobný skutok, bol kedykoľvek v minulosti predmetom disciplinárneho konania v rámci Slovenskej komory exekútorov.

25. Najvyšší správny súd vykonal na ústnom pojednávaní - v súlade s § 253 ods. 2 v spojení s § 269 Trestného poriadku (§ 4 DSP) nasledovné listiny - ako dôkaz - ich prečítaním, resp. prečítaním ich podstatného obsahu:

- žiadosť Y. W. zo dňa 22.09.2021 adresovaná Slovenskej komore exekútorov o preverenie nezákonného postupu súdneho exekútora, v ktorej žiadosti poukazuje na postup disciplinárne obvineného (č. l. 5),
- poverenie na vykonanie exekúcie sp. zn. 32Ek/1756/2019 zo dňa 22.10.2019 - kde sa ako povinný uvádza G. W. (č. l. 8),
- súčinnosť s registrom fyzických osôb - G. W., stav: ženatý, dátum sobášu: 07.01.1988, manželka: Y. W., dátum rozvodu: bez dátumu (č. l. 27),
- súčinnosť s registrom fyzických osôb - Y. W., stav: vydatá, dátum sobášu: 29.01.1987, vydatá, manžel: G. W., dátum rozvodu: bez dátumu (č. l. 28),
- upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 25.10.2019 - č. k. 202EX 553/19-2 s uvedením povinnej osoby: G. W. (č. l. 30),
- poverenie na vykonanie exekúcie (č. l. 32) - zhodne ako na č. l. 8,
- upovedomenie o spôsobe vykonania exekúcie zo dňa 25.10.2019 - č. k. 202EX 553/19-3 s uvedením povinnej osoby: G. W. (č. l. 33),
- príkaz na začatie exekúcie č. 1 - zo dňa 28.10.2019, č. k. 202EX 553/19-4, kde v položke „zoznam povinných“ je uvedená Y. W.,

- doručka (Y. W.), resp. kópia obálky adresovaná povinnému (spätná zásielka) - obsah zásielok podľa opisu na príslušných listinách: upovedomenie o začatí exekúcie a upovedomenie o spôsobe vykonania exekúcie. Zásielka doručená Y. W. dňa 31.10.2019, zásielka adresovaná povinnému: nedoručená (č. l. 35),
 - žiadosť o poskytnutie súčinnosti pri vykonávaní exekúcie - žiadosť zo dňa 12.11.2020 adresovaná Okresnému súdu Prešov o tom, či súd eviduje právoplatne skončené súdne konania týkajúce sa povinného a Y. W., a to vo veciach BSM a rozvodu (č. l. 38),
 - odpoveď Okresného súdu Prešov (sp. zn. IIC/1168/2020) zo dňa 13.11.2020 na žiadosť o poskytnutie súčinnosti (č. l. 38) - odpoveď: za časový úsek 2003 - 12.11.2020 takéto súdne konanie Okresný súd Prešov neeviduje (č. l. 39),
 - exekučný príkaz k príkazu na začatie exekúcie č. 1 - č. k. 202 EX 533/19-14 zo dňa 04.02.2021, povinná: Y. W. (č. l. 40),
 - potvrdenie o zrealizovaní transakcie z účtu Y. W. (VÚB, a.s.) - suma: 546,62 Eur - úhrada na účet disciplinárne obvineného, dátum realizácie platby: 08.02.2021 (č. l. 41),
 - upovedomenie o ukončení exekúcie - č. k. 202Ex 533/19-25 zo dňa 25.02.2021 (povinný: G. W.) - č. l. 43,
 - e-mailová správa od opatrovníčky Y. W. zo dňa 15.4.2021 (adresát: disciplinárne obvinený) - opatrovníčka na telefonickú žiadosť disciplinárne obvineného doposla rozsudok o rozvode povinného a Y. W. (č. l. 44),
 - e-mailová správa od opatrovníčky Y. W. zo dňa 26.4.2021 (adresát: disciplinárne obvinený) - žiadosť o vrátenie peňažných prostriedkov, ktoré boli odpísané z účtu Y. W. (č. l. 45),
 - podanie Y. W. a jej opatrovníčky označené ako „Žiadosť - Ex 533/2019“ - zo dňa 30.4.2021 (v listinnej podobe) adresované disciplinárne obvinenému, v ktorej Y. W. žiada o vrátenie peňažných prostriedkov. Zároveň poukazuje na to, že v exekučnom titule (platobný rozkaz Okresného súdu Svidník), ako ani v upovedomení o začatí exekúcie zo dňa 25.10.2019 nevystupuje ako povinná, a teda nemala povinnosť uhradiť žiadne finančné prostriedky (č. l. 46),
 - rozsudok v mene (Československej socialistickej) republiky sp. zn. 6C/8/87-53 zo dňa 26.4.1988 preukazujúci rozvod povinného a Y. W. (doložka právoplatnosti a vykonateľnosti - právoplatnosť/vykonateľnosť: 6.6.1988) - č. l. 47,
 - žiadosť o preverenie nezákonného postupu súdneho exekútora zo dňa 22.9.2021 adresovaná Slovenskej komore exekútorov v súvislosti s konaním disciplinárne obvineného (č. l. 51),
 - vyjadrenie disciplinárne obvineného na sťažnosť Y. W. - č. k. 202 EX 533/19-26 zo dňa 04.10.2021 (č. l. 53),
 - potvrdenie o zrealizovaní transakcie - z peňažného účtu disciplinárne obvineného na peňažný účet Y. W. (suma: 546,62 Eur), dátum realizácie platby: 16.03.2022 (č. l. 55).
26. Navrhovateľ (prítomný na ústnom pojednávaní) nemal ani k jednej z vykonaných listín žiadne vyjadrenie, právo na nahliadnutie do vykonávaných listín v priebehu ústneho pojednávania nevyužil. Návrhy na doplnenie dokazovania navrhovateľ nemal, preto bolo dokazovanie vo veci postupom podľa § 274 ods. 1 Trestného poriadku v spojení s § 4 DSP na ústnom pojednávaní riadne skončené.
27. Vo svojej záverečnej reči navrhovateľ uviedol, že na základe vykonaného dokazovania má za to, že disciplinárne previnenie bolo disciplinárne obvinenému riadne preukázané. Navrhol, aby bol uznaný za vinného a aby mu bola uložená peňažná pokuta vo výške uvedenej v návrhu.

V.

Právne posúdenie veci disciplinárnym súdom

28. Disciplinárny súd primárne skúmal, či sa disciplinárne obvinený dopustil skutku, ktorý bol uvedený v návrhu a či tento skutok naplňa znaky závažného disciplinárneho previnenia podľa § 220 ods. 2 Exekučného poriadku (tak, ako to uvádza navrhovateľ v návrhu), príp. disciplinárneho previnenia podľa § 220 ods. 1 Exekučného poriadku.

29. V tejto súvislosti poukazuje disciplinárny súd na to, že skutkové okolnosti veci nie sú medzi navrhovateľom a disciplinárne obvineným sporné. Disciplinárne obvinený najmä nepopiera, že z poverenia na vykonanie exekúcie (Okresný súd Banská Bystrica - sp. zn.: 32Ek/1756/2019 zo dňa 22.10.2019 - ďalej aj ako „poverenie na vykonanie exekúcie“) vyplýva, že povinným v predmetnom exekučnom konaní je G. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XX/XX, XXX XX E.. Rovnako nepopiera, že v exekučnom konaní/exekúcii (202EX 533/19) vedenej na základe upovedomenia o

začatí exekúcie zo dňa 25.10.2019 (202EX 553/19-2) vydal príkaz na začatie exekúcie („Príkaz na začatie exekúcie č. 1“) - 202EX 553/19-4 zo dňa 28.10.2019 a následne exekučný príkaz („Exekučný príkaz k príkazu na začatie exekúcie č. 1“) - 202EX 553/19-14 zo dňa 04.02.2021, v ktorých však ako povinnú uviedol Y. W., nar. XX.XX.XXXX, t.j. nie povinného - tak ako bol tento špecifikovaný v poverení na vykonanie exekúcie. Po vykonanom dokazovaní tento skutkový stav ustálil aj disciplinárny súd.

30. Z uvedeného je potom zrejmé, že disciplinárne obvinený nepopiera, že exekúciu 202EX 553/19 v časti viedol proti osobe v procesnom postavení povinného, avšak bez toho, aby táto osoba takéto postavenie podľa § 35 ods. 1 Exekučného poriadku mala. Táto časť exekúcie začala vydaním príkazu na začatie exekúcie (28.10.2019) a trvala aspoň do 04.02.2021, kedy na meno Y. W., nar. XX.XX.XXXX vydal disciplinárne obvinený aj nadväzujúci exekučný príkaz. Disciplinárne obvinený teda ako súdny exekútor vydal podľa Exekučného poriadku dva akty, ktoré sa navzájom podmieňujú, a ktorými zároveň z časového hľadiska vymedzil časový úsek, počas ktorého konal s Y. W. ako s povinnou, ktorá však podľa poverenia na vykonanie exekúcie vydaného Okresným súdom Banská Bystrica povinnou nebola.

31. Úlohou disciplinárneho senátu preto bolo overiť, či tento postup, resp. úkony disciplinárne obvineného zodpovedajú zákonnej právnej úprave (§ 35 Exekučného poriadku), t.j. musel najmä preskúmať, či bol správny postup súdneho exekútora (disciplinárne obvineného), ktorý za povinného vo veci 202EX 553/19 v čase od 28.10.2019 (t.j. od vydania príkazu na začatie exekúcie) do 04.02.2021 (t.j. do vydania exekučného príkazu) považoval Y. W., nar. XX.XX.XXXX.

32. Podľa § 35 ods. 1 Exekučného poriadku, (1) Do vydania poverenia na vykonanie exekúcie je účastníkom konania oprávnený. Po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie sú účastníkmi konania oprávnený a povinný; iné osoby sú účastníkmi len tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva tento zákon. Ak súd rozhoduje o trovách exekútora, účastníkom konania je aj exekútor.

33. Podľa § 35 ods. 2 Exekučného poriadku, (2) Účastníkom konania je aj manžel povinného alebo bývalý manžel povinného, ak sa exekúcia vykonáva postihnutím majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov.

34. Disciplinárny súd na základe zisteného skutkového a právneho stavu dospel v prvom rade k záveru, že disciplinárne obvinený porušil ustanovenie § 35 ods. 1 Exekučného poriadku, z ktorého znenia nepochybne vyplýva, že je potrebné rozlišovať medzi procesným postavením povinného a iného účastníka konania, ktorému by v súvislosti s exekúciou mohli vzniknúť práva, resp. povinnosti (§ 35 ods. 2 Exekučného poriadku).

35. Ak totiž disciplinárne obvinený v príkaze na začatie exekúcie a následne v exekučnom príkaze uviedol ako povinnú Y. W., nar. XX.XX.XXXX, táto uvedená procesná postavenie v predmetnom exekučnom konaní (202EX 553/19) nemala. Pojem „účastník konania“, tak ako tento vyplýva z § 35 Exekučného poriadku je nepochybne širší ako sú pojmy „oprávnený“ a „povinný“, avšak práve z dôvodu rôzneho obsahového substrátu práv a povinností jednotlivých účastníkov konania je potrebné striktne rozlišovať medzi konkrétnymi kategóriami účastníkov exekučného konania, resp. exekúcie.

36. Keďže z poverenia na vykonanie exekúcie vyplýva, že povinným v predmetnej exekučnej veci bol výlučne G. W., nar. XX.XX.XXXX, bydlisko: T. XX/XX, XXX XX E., disciplinárne obvinený nemohol na základe vlastnej úvahy rozširovať okruh povinných osôb v tomto exekučnom konaní, resp. exekúcii a nemohol ani meniť osobu, ktorá mala v danom konaní postavenie povinného. Uvedené platí aj v prípade, ak by boli splnené podmienky na postup podľa § 35 ods. 2 Exekučného poriadku, čo však v súdnej veci tiež splnené nebolo (k tomu pozri toto odôvodnenie nižšie). Ani v takomto prípade by sa totiž nemohla súčasná alebo bývalá manželka povinného stať povinnou v exekučnom konaní/exekúcii (podľa § 35 ods. 1 Exekučného poriadku), ale podľa § 35 ods. 2 Exekučného poriadku by mala status iného účastníka konania - odlišného od osoby povinného (uvedenej v poverení na vykonanie exekúcie).

37. Podľa názoru disciplinárneho súdu už len nezákonné priznanie postavenia povinného (v exekučnom konaní, resp. exekúcii) inej osobe ako je povinný uvedený v poverení na vykonanie exekúcie predstavuje dostatočný právny základ pre uznanie disciplinárne obvineného za vinného zo závažného disciplinárneho previnenia podľa § 220 ods. 2 Exekučného poriadku. Je totiž nepochybné, že svojou povahou ide o triviálnu právnu otázku, ktorá si nevyžaduje hlbšie odborné analýzy, resp. vedomosti. Nesprávna aplikácia tohto zákonného ustanovenia môže viesť k podstatnému zásahu do

práv tretej osoby (inej ako povinného/účastníka konania) a zároveň ide o otázku, v rámci ktorej je právna úprava jednoznačná a nepripúšťajúca rôzne výklady.

38. Najvyšší správny súd nespochybňuje, že za určitých okolností môže byť účastníkom exekučného konania, resp. exekúcie aj manžel alebo bývalý manžel povinného, ale to výlučne tak, ako to vyplýva z vlastného znenia § 35 ods. 2 Exekučného poriadku. Takáto osoba sa síce stáva účastníkom konania, ale nestáva sa povinným namiesto povinného uvedeného v poverení na vykonanie exekúcie. Povinným je totiž výlučne ten, komu toto postavenie vyplýva z poverenia na vykonanie exekúcie vydaného príslušným súdom, príp. z dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie (§ 37 Exekučného poriadku).

39. Na strane druhej, podľa názoru disciplinárneho súdu v súdnej veci neboli splnené zákonné podmienky ani na to, aby disciplinárne obvinený konal s bývalou manželkou povinného (t.j. s Y. W., nar. XX.XX.XXXX) ako s účastníčkou konania (§ 35 ods. 2 Exekučného poriadku). Podľa § 35 ods. 2 Exekučného poriadku, „(2) Účastníkom konania je aj manžel povinného alebo bývalý manžel povinného, ak sa exekúcia vykonáva postihnutím majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov.“, t.j. zákonným predpokladom pre takýto postup je to, že sa exekúcia vykonáva postihnutím majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov.

40. Disciplinárny súd nemohol privoliť argumentácii disciplinárne obvineného uvedenej v jeho vyjadrení k návrhu, podľa ktorej sa mohol dôvodne domnievať, že povinný a Y. W., nar. XX.XX.XXXX - sú manželmi, resp. že peňažné prostriedky vedené na meno Y. W. spadajú do bezpodielového spoluvlastníctva manželov ako ich spoločný majetok, a teda že je možné exekúciu vykonať postihnutím predmetnej sumy na účte Y. W..

41. Najvyšší správny súd totiž z vykonaných listinných dôkazov dospel k záveru, že zisťovanie skutkových okolností (šetrenie uskutočnené disciplinárne obvineným súdnym exekútorom) pre účely verifikácie, či povinný a Y. W. boli v čase exekúcie manželmi, nebolo dostatočné. Z vykonaných listinných dôkazov (súčinnosť s registrom fyzických osôb) síce vyplynulo, že G. W. a Y. W. mali byť manželmi, avšak kým v prípade G. W. sa ako dátum uzatvorenia manželstva s Y. W. uvádza deň „07.01.1988“, v prípade Y. W. sa ako dátum uzatvorenia manželstva s G. W. (povinným) uvádza deň „29.01.1987“. Uvedená skutočnosť sama osebe mala vzbudiť u disciplinárne obvineného dôvodné pochybnosti o tom, či G. W. (povinný) a Y. W. sú manželmi.

42. Najvyšší správny súd považuje za potrebné poznamenať, že aj disciplinárne obvineným tvrdená snaha o overenie súvisiacich otázok v podobe dopytu na Okresný súd Prešov sa javí ako bezvýznamná. Z vykonaného listinného dôkazu („Žiadosť o poskytnutie súčinnosti pri vykonávaní exekúcie“, 202EX 553/19-11 zo dňa 12.11.2020) síce vyplýva, že disciplinárne obvinený požiadaval Okresný súd Prešov o informáciu, či na uvedenom súde boli právoplatne skončené konania týkajúce sa zrušenia, resp. vysporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov alebo konanie o rozvode manželstva G. W. (povinného) a Y. W., avšak pri hodnotení odpovede Okresného súdu Prešov (sp. zn. 11C/1168/2020) zo dňa 13.11.2020 disciplinárne obvinený zrejme opomenul alebo prehliadol, že odpoveď súdu sa viazala výlučne na časový úsek od roku 2003 do 12.11.2020, čo je v odpovedi menovaného súdu výslovne uvedené. Kým teda žiadosť disciplinárne obvineného o poskytnutie informácie nebola časovo obmedzená, pre realizáciu nadväzujúcich úkonov v rámci exekúcie sa napriek tomu uspokojil s odpoveďou súdu len za časový úsek od roku 2003 do 12.11.2020 (nemajúc tak fakticky žiadne relevantné informácie o osobnom statuse a právnom vzťahu bezpodielového spoluvlastníctva povinného a Y. W. za časový úsek od 1987, resp. 1988 do roku 2003). To, že tento podklad Okresného súdu Prešov vyhodnotil disciplinárne obvinený nesprávne, je možné nepriamo vyvodiť aj z jeho vyjadrenia k podanému disciplinárnemu návrhu, v ktorom uviedol, že podľa vyjadrenia súdu sú povinný a Y. W. manželmi (str. 2 vyjadrenia disciplinárne obvineného k návrhu: „Podľa vyjadrenia súdu bolo povinný a sťažovateľka manželmi“). Takýto záver však z listu súdu nevyplýva a práve vzhľadom na vymedzenie časového úseku, na ktorý sa vyjadrenie okresného súdu viaže, nemohol disciplinárne obvinený bez ďalšieho ustáliť, že povinný a Y. W. sa nemohli rozviesť, resp. že ich bezpodielové spoluvlastníctvo manželov nemohlo zaniknúť pred rokom 2003.

43. Z vykonaných listinných dôkazov tak vyplýva, že disciplinárne obvinený musel mať, resp. mal mať pochybnosti o tom, či sú povinný a Y. W. manželmi a či medzi nimi existuje právny vzťah bezpodielového spoluvlastníctva manželov k majetku, ktorý by bol postihnutelný exekúciou. Tieto pochybnosti nemohli byť objektívne vyvrátené ani odpoveďou Okresného súdu Prešov na dopyt disciplinárne obvineného. Disciplinárne obvinený sa však napriek tomu uspokojil ako s dôkazom o

trvaní ich manželstva a bezpodielového spoluvlastníctva s tým, že mu Okresný súd Prešov potvrdil, že medzi menovanými osobami v čase od roku 2003 do 12.11.2020 žiadne súvisiace súdne konanie právoplatne skončené nebolo. Časový úsek od roku 1987, resp. 1988 do roku 2003 však ponechal disciplinárne obvinený bez relevantného šetrenia, čo v konečnom dôsledku mohlo viesť aj k samotnému pochybeniu disciplinárne obvineného vo veci. Podľa názoru najvyššieho správneho súdu - v prípade, že by súvisiace šetrenie uskutočnil disciplinárne obvinený riadne a v plnom rozsahu (s cieľom vyvrátiť akékoľvek pochybnosti o trvaní manželstva a bezpodielového spoluvlastníctva manželov - povinného a Y. W.), zistil by, že k rozvodu ich manželstva (a následne aj bezpodielového spoluvlastníctva manželov) došlo práve v roku 1988.

44. Z vyššie uvedených dôvodov - podľa názoru najvyššieho správneho súdu - nemohol disciplinárne obvinený bez akýchkoľvek pochybností dospieť k záveru, že povinný a Y. W. boli v čase exekúcie manželmi, resp. že peňažné prostriedky na peňažnom účte Y. W. sú, resp. boli peňažnými prostriedkami spadajúcimi pod právny režim bezpodielového spoluvlastníctva manželov (aj keby tieto mohli byť postihnutelné prikázaním pohľadávky z jej účtu - k tomu pozri toto odôvodnenie nižšie).

45. Za danej dôkaznej situácie preto disciplinárne obvinený nemohol podľa názoru disciplinárneho súdu dospieť k záveru, že bolo zákonné konať s Y. W. nielen ako s povinnou podľa § 35 ods. 1 Exekučného poriadku, ale ani ako s účastníčkou konania podľa § 35 ods. 2 Exekučného poriadku.

46. Pre úplnosť disciplinárny senát uvádza, že vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia neprípísal za vinu disciplinárne obvinenému porušenie § 95 a nasl. Exekučného poriadku, a to z dôvodu, že neuskutočnenie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke podľa § 95 a nasl. Exekučného poriadku nevyhodnotil v súdnej veci ako samostatné porušenie zákonnej povinnosti zo strany disciplinárne obvineného, ale ako následok porušenia tej zákonnej povinnosti, za ktorú disciplinárne obvineného uznal za vinného týmto rozhodnutím, t.j. za to, že v rámci exekúcie konal ako s povinným/účastníkom konania s niekým, komu tento procesný status zo zákona neprislúchal. Vydanie upovedomenia alebo príkazu na nesprávnu povinnú osobu, t.j. v rozpore so zákonom, vyvoláva bez ďalšieho nielen nezákonnosť, resp. vadu tohto aktu, ale aj samotnej nadväzujúcej exekúcie (prikázaním pohľadávky z účtu v banke). Ak napr. podľa § 95 ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku, Exekútor poverený vykonaním exekúcie b) upovedomí o začatí exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke oprávneného a povinného a zakáže povinnému, aby po tom, keď sa mu doručí upovedomenie o začatí exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke, nakladal s prostriedkami na účte až do výšky vykonateľnej pohľadávky a jej príslušenstva s výnimkou nakladania s prostriedkami na účte len za účelom uspokojenia pohľadávky oprávneného, jej príslušenstva a trov exekúcie, samotné porušenie povinnosti vydať príslušné upovedomenie, resp. príkaz na „správnu“ povinnú osobu (tak ako je táto uvedená v poverení na vykonanie exekúcie) konzumuje - podľa názoru disciplinárneho súdu - porušenie ustanovenia § 95 ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku.

47. Z obdobných dôvodov disciplinárny súd nepovažuje za relevantné venovať sa v odôvodnení tohto rozhodnutia detailne ani tomu, či peňažné prostriedky v banke druhého manžela, resp. exmanžela, ktorý nie je dlžníkom, je možné postihnúť prikázaním pohľadávky z účtu alebo nie (podľa § 94 a nasl. Exekučného poriadku). Ak totiž podmienkou toho, aby bol manžel alebo exmanžel účastníkom konania podľa § 35 ods. 2 Exekučného poriadku je to, že sa exekúciou má postihovať majetok v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, potom neexistencia bezpodielového spoluvlastníctva medzi povinným a Y. W. (v čase exekúcie) je bez ďalšieho zákonnou prekážkou toho, aby bola Y. W. účastníčkou konania podľa § 35 ods. 2 Exekučného poriadku a aby bola exekúciou takto postihnutá. Len v prípade, ak by táto podmienka splnená bola, bolo by relevantné skúmať, či peňažné prostriedky na účte jedného z manželov, resp. exmanžela (Y. W.) sú vecou (majetkom) potenciálne v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov alebo či sú tieto peňažné prostriedky pohľadávkou, ktorú má výlučne ten, na koho meno je peňažný účet vedený (a teda nemôžu byť postihnuté exekúciou pre účely uspokojenia dlhu druhého manžela - povinného).

48. Disciplinárny súd dopĺňa, že navrhovateľ má za to, že peňažné prostriedky na účte nie sú vecou, a preto ani potenciálne nespĺňajú podmienku zákonného vymedzenia: „majetok v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov“, a teda peniaze takto deponované na účte manžela/bývalého manžela nemôžu byť použité na uspokojenie dlhu druhého manžela (aj keby Y. W. bola v predmetnej exekúcii riadnou - zákonnou účastníčkou konania). Z vyjadrenia disciplinárne obvineného vyplýva názor, že tento - na rozdiel od navrhovateľa - má za to, že takýto postup možný je a ich postihnutie v tejto veci aj realizoval práve z dôvodu, že mal za to, že na to zákonné predpoklady splnené boli. Vo vyjadrení k

disciplinárnemu návrhu disciplinárne obvinený tvrdí, že finančné prostriedky na účte v banke vedeného na meno manžela povinného tvoria predmet bezpodielového spoluvlastníctva, a preto sa podľa jeho názoru aj manžel dlžníka stáva účastníkom exekučného konania. Na podporu svojho tvrdenia poukázal na ustanovenie neúčinného zákona (§ 255 ods. 2 OSP).

49. Podľa názoru disciplinárneho súdu - ako je uvedené vyššie - by bolo relevantné túto otázku detailne skúmať v prípade, ak by bolo preukázané, že v exekučnom konaní, resp. v rámci exekúcie konal disciplinárne obvinený s Y. W. v súlade so zákonom, t.j. ak by bolo zrejmé, že povinný a Y. W. v čase exekučného konania/exekúcie boli manželmi, resp. že medzi nimi existoval v čase exekúcie majetkový vzťah bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Z vykonaného dokazovania však vyplynulo, že tomu tak nie je a v rozhodnom čase ani nebolo, čo však disciplinárne obvinený dostatočne neverifikoval (k tomu pozri toto odôvodnenie vyššie). Otázky spojené s tým, či následne samotný spôsob vykonania exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke manželky povinného a spôsob ako bol tento disciplinárne obvineným vykonaný, bol vykonaný lege artis, je bez relevancie, keď táto otázka má sekundárnu povahu vo vzťahu k tomu, že s Y. W. nemalo byť v rámci exekúcie konané vôbec. I napriek tomu disciplinárny súd uvádza, že argumentácia disciplinárne obvineného obsiahnutá v jeho vyjadrení k podanému návrhu smerujúca k tomu, že by ním realizovaný postup mohol byť správny a zákonný (keďže tento peniaze na účte vníma ako vec, resp. majetok a teda ako niečo potenciálne spadajúce do bezpodielového spoluvlastníctva manželov aj v prípade, keď je „majiteľom“ účtu len jeden z manželov), sa disciplinárnemu súdu (hoci tento nie je súdom civilným, obchodným ani exekučným) javí ako nesprávna. Rozhodovacia prax slovenských súdov finančné prostriedky na peňažnom účte nevníma ako vec alebo ako iný majetok, ale ako nárok majiteľa účtu na výplatu peňažných prostriedkov z účtu (pohľadávka z účtu) - napr.: Krajský súd v Trenčíne - sp. zn. 4Co/457/2011, sp. zn. 8Co/24/2019 - „Odvolací súd na zdôraznenie správnosti rozhodnutia v časti zamietnutia žaloby, vychádzajúc z argumentácie a obsahu odvolacej námietky žalobkyne uvádza, že v danej veci platí všeobecný právny názor, podľa ktorého výkon rozhodnutia prikázaním pohľadávky sa týka pohľadávky, ktorú má majiteľ účtu na základe zmluvy o účte voči peňažnému ústavu, pričom nie je rozhodujúce, koho boli peňažné prostriedky, ktoré boli na účet uložené. Okamžikom pripísania finančnej čiastky na účet v exekúcii povinnej osoby, jedno z akých zdrojov boli a kým poukázané, strácajú osoby, ktoré uložili na účet povinnej osoby peňažné prostriedky, či už zámerne alebo omylom, k tejto finančnej hodnote akékoľvek majetkové právo, pretože hodnota týchto peňazí sa stala majetkom banky. Táto skutočnosť vychádza z toho, že predmetom výkonu rozhodnutia prikázaním pohľadávky z účtu v peňažnom ústave nie je vec (a ani iný majetok), ale nárok majiteľa účtu na výplatu peňažných prostriedkov nachádzajúcich sa na účte. Súd prvej inštancie správne s poukazom na rozhodnutie NS SR sp.zn. 1MCdo/2/2009 zo dňa 30.11.2010 uviedol, že peniaze sú nesporne zastupiteľnými vecami a momentom pripísania na účet sa stávajú vlastníctvom banky, ktorá účet spravuje, preto ani zostatok na vkladovom účte alebo účte nie je vecou patriacou majiteľovi účtu, ale predstavuje len nárok osoby, pre ktorú sa účet vedie na vyplatenie aktívneho zostatku. Exekúcií podlieha a predmetom tohto spôsobu exekúcie je preto len tento nárok.“. Obdobný názor k povahe peňažných prostriedkov na účte je možné analogicky vidieť napr. aj v rozhodovacej praxi súdov Českej republiky - napr. sp. zn. 21Cdo 1774/99 Nejvyšší soud ČR - právna veta: „Výkon rozhodnutí prikázaním pohľadávky z účtu u peněžního ústavu podle ustanovení § 303 a násl. o.s.ř. může být nařízen a proveden jen u pohľadávky z účtu, jehož majitelem je povinný. Jiná pohľadávka z účtu není způsobilým předmětem tohoto výkonu rozhodnutí, i kdyby na účet byly vloženy peněžní prostředky povinného, případně peněžní prostředky patřící do společného jmění manželů (povinného a majitele účtu). Manžel majitele účtu není účastníkem řízení o výkon rozhodnutí prikázaním pohľadávky z tohoto účtu.“. Z uvedeného potom vyplýva, že ak disciplinárne obvinený mal (vo vyjadrení k návrhu) za to, že peniaze Y. W. na jej účte postihnúť mohol, a to z dôvodu, že peniaze na účte jedného z manželov je možné považovať za majetok spadajúci do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, tento názor sa javí byť nesúladný s rozhodovacou praxou súdov. Uvedené je však v tejto veci bez väčšieho významu, keďže úkony exekútora uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, ktorými Y. W. označil za povinnú/účastníčku konania boli realizované na základe jeho nesprávnych záverov, že povinný a Y. W. sú manželmi, resp. že medzi nimi existuje právny vzťah bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

50. V súvislosti so zavinením disciplinárne obvineného najvyšší správny súd dospel k záveru, že protiprávneho konania sa tento dopustil z nebanlivosti, nie úmyselne. Pri posudzovaní druhu

nedbanlivosti dospel disciplinárny súd na základe vykonaného dokazovania k tomu, že išlo o vedomú nedbanlivosť (t.j. disciplinárne obvinený vedel, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal na to, že tento záujem neporuší alebo neohrozí). Podľa názoru disciplinárneho súdu, pri vynaložení primeranej odbornej starostlivosti muselo byť disciplinárne obvinenému zrejme, že nemôže konať vo veci s Y. W. ako s povinnou (§ 35 ods. 1 Exekučného poriadku) a zároveň to, že okolnosti, na základe ktorých by s ňou mohol konať ako s účastníčkou konania podľa § 35 ods. 2 Exekučného poriadku neboli v čase ním realizovaných úkonov dostatočne preukázané, resp. splnené (k tomu pozri toto odôvodnenie vyššie). Vzhľadom na skutočnosť, že pre uznanie osoby za vinnú z disciplinárneho previnenia postačuje nedbanlivosť, splnenie tejto podmienky mal disciplinárny súd za preukázané.

51. Pri kvalifikácii skutku ako závažného disciplinárneho previnenia vychádzal disciplinárny senát z ustanovenia § 220 Exekučného poriadku. Podľa § 220 ods. 1 v spojení s § 220 ods. 2 Exekučného poriadku je závažným disciplinárnym previnením aj zavinené porušenie povinností pri výkone činnosti exekútora, ak vzhľadom na povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, mieru zavinenia, jeho opakovanie alebo iné prirážajúce okolnosti je jeho škodlivosť zvýšená. Ako to vyplýva z tohto rozhodnutia, počas časového úseku ohraničeného príkazom na začatie exekúcie (28.10.2019) a exekučným príkazom (04.02.2021) vydanými v rámci exekúcie, disciplinárne obvinený súdny exekútor konal ako s povinným s niekým, kto toto postavenie podľa poverenia na vykonanie exekúcie vydaného Okresným súdom Banská Bystrica, nemal. Y. W. toto postavenie nemala, resp. nemohla mať ani ako manželka/exmanželka povinného podľa § 35 ods. 2 Exekučného poriadku, čo však disciplinárne obvinený v priebehu exekúcie a uskutočňovania súvisiacich úkonov dostatočne neverifikoval a napriek tomu jej priznal status účastníka konania. Správne vymedzenie okruhu účastníkov konania, príp. zaradenie jednotlivých účastníkov konania do správnych podkategórií účasti podľa § 35 Exekučného poriadku predstavuje podľa názoru disciplinárneho súdu základnú implicitnú zákonnú povinnosť exekútora vyplývajúcu mu práve zo zákonného ustanovenia, z porušenia ktorého bol disciplinárne obvinený uznaný vinným (§ 35 Exekučného poriadku). Nesprávne vymedzenie okruhu účastníkov konania, príp. ich nesprávne zaradenie do príslušnej podkategórie totiž môže mať za následok vstup do práv a právom chránených záujmov tretích osôb v rozpore so zákonom, k čomu v tomto prípade aj došlo. Vzhľadom na to, že disciplinárne obvinený konal s Y. W. ako s povinnou/účastníčkou konania v rozpore s právnym poriadkom (keď táto podmienky pre uvedený status nespĺňala), disciplinárne obvinený v dôsledku toho nezákonne vstúpil do jej majetkovej sféry. K odpísaniu peňažných prostriedkov z účtu Y. W. v sume 546,62 Eur by nedošlo, keby ju disciplinárne obvinený v rozpore s Exekučným poriadkom nepovažoval v príkaze na začatie exekúcie a v exekučnom príkaze za povinnú. Týmto pochybením disciplinárne obvineného preto došlo k obmedzeniu možnosti Y. W. nakladať s jej peňažnými prostriedkami, a to odo dňa, kedy došlo k blokovaniu vymáhanej sumy na jej účte až do dňa, kedy jej tieto boli vrátené (16.03.2022 - vrátenie peňažných prostriedkov z účtu súdneho exekútora na peňažný účet Y. W.). Práve vzhľadom na povahu porušenej povinnosti, ktorá má podľa disciplinárneho senátu povahu porušenia elementárnych povinností súdneho exekútora (nesprávne vymedzenie okruhu účastníkov, resp. konanie ako s povinným/účastníkom konania s niekým, kto ním nie je), a to s následkom toho, že tretia osoba (Y. W.) v súdnej veci cca po dobu jedného roka nemala z dôvodu tohto pochybenia disciplinárne obvineného možnosť nakladať so svojimi peňažnými prostriedkami, ako aj berúc do úvahy prirážajúcu okolnosť (ako jeden z parametrov pre klasifikáciu skutku ako závažného disciplinárneho previnenia podľa § 220 ods. 2 Exekučného poriadku) spočívajúcu v tom, že disciplinárne obvinený najneskôr od apríla 2021 musel mať vedomosť o tom, že Y. W. nie je manželkou povinného, resp. že medzi ňou a povinným neexistuje právny vzťah bezpodielového spoluvlastníctva manželov, kedy mu opatrovníčkou Y. W. bola doručená kópia rozsudku o rozvode jej manželstva s povinným, disciplinárne obvinený peňažné prostriedky menovanej nevrátil bez zbytočného odkladu po tom, čo sa o tejto skutočnosti dozvedel, ale až v deň doručenia disciplinárneho návrhu zo strany najvyššieho správneho súdu (16.03.2022); dospel najvyšší správny súd k záveru, že disciplinárne previnenie súdneho exekútora je potrebné hodnotiť ako závažné (§ 220 ods. 2 Exekučného poriadku).

VI.

Disciplinárne opatrenie

52. Po tom, čo disciplinárny súd dospel k záveru, že konanie disciplinárne obvineného naplnilo znaky závažného disciplinárneho previnenia tak, ako je to uvedené vyššie v tomto odôvodnení, posudzoval okolnosti relevantné pre uloženie disciplinárneho opatrenia.

53. Pri rozhodovaní o disciplinárnom opatrení, ktoré má byť disciplinárne obvinenému uložené, oboznámil sa najvyšší správny súd osobitne s disciplinárnym návrhom, z ktorého vyplynulo navrhované disciplinárne opatrenie - peňažná pokuta: 5000,- Eur (bez akejkoľvek vecnej špecifikácie dôvodov pre taktó navrhnutý postih). Na ústnom pojednávaní konanom dňa 09.06.2022 bol navrhovateľ predsedom senátu vyzvaný na odôvodnenie navrhovanej sankcie. Podľa navrhovateľa mala byť sankcia v navrhovanej výške dôvodná vzhľadom na jej represívnu a preventívnu funkciu, ktorú má disciplinárne opatrenie plniť, avšak navrhovateľ v konkrétnostiach nešpecifikoval žiadne okolnosti, ktoré by opodstatňovali uloženie sankcie v navrhovanej výške.

54. Disciplinárne obvinený vo vyjadrení k podanému návrhu namietol navrhovanú sankciu ako zjavne neprimeranú k závažnosti a rozsahu previnenia. Poukázal na to, že v minulosti mu počas výkonu funkcie súdneho exekútora nebolo uložené žiadne disciplinárne opatrenie.

55. Pred tým, ako disciplinárny súd pristúpil k hodnoteniu okolností relevantných pre uloženie disciplinárneho opatrenia, skúmal sankčné spektrum, ktoré bolo možné vo veci uplatniť. V tejto súvislosti poukazuje najvyšší správny súd najmä na to, že s návrhom na uloženie peňažnej pokuty 5000,- Eur sa disciplinárny súd nestotožnil z viacerých dôvodov, a to najmä z dôvodu, že tento návrh prevyšuje maximálnu možnú peňažnú pokutu, ktorú bolo možné disciplinárne obvinenému v tejto veci uložiť.

56. Podľa v súčasnosti účinného znenia Exekučného poriadku je súdnemu exekútorovi za závažné disciplinárne previnenie možné podľa § 221 ods. 2 písm. b) uložiť peňažnú pokutu až do sumy 6600,- Eur, avšak v čase spáchania disciplinárneho previnenia disciplinárne obvineným tak, ako toto jeho protiprávne konanie vyplýva z tohto rozhodnutia najvyššieho správneho súdu, citované ustanovenie Exekučného poriadku účinného do 30.11.2021 umožňovalo uložiť peňažnú pokutu za závažné disciplinárne previnenie najviac do sumy 3310,- Eur (relevantným je dátum 04.02.2021 - k tomu pozri toto odôvodnenie vyššie).

57. Je nepochybné, že v súlade so základnými ústavnoprávnymi a trestnoprávnymi princípmi nemohol pri posudzovaní možných disciplinárnych opatrení najvyšší správny súd vychádzať z neskoršej právnej úpravy (účinnnej v čase jeho rozhodovania), ale musel vychádzať z právneho stavu účinného v čase spáchania skutku, keď tento bol v otázke možných disciplinárnych opatrení pre disciplinárne obvineného výhodnejší.

58. Disciplinárny súd sa stotožnil s názorom navrhovateľa v tom, že za závažné disciplinárne previnenie disciplinárne obvineného je potrebné uložiť peňažnú pokutu podľa § 221 ods. 2 písm. b) Exekučného poriadku (účinného do 30.11.2021), keď podľa názoru najvyššieho správneho súdu najmiernejšie disciplinárne opatrenie podľa § 221 ods. 2 písm. a) - písomné pokarhanie by bolo v súdnej veci nedostatočné. Disciplinárny súd preto ustálil, že disciplinárne obvinenému je ako druh disciplinárneho opatrenia dôvodné uložiť peňažnú pokutu.

59. V súvislosti s výškou peňažnej pokuty prihliadal disciplinárny súd na to, že v konaní nebolo preukázané, že by disciplinárne obvinený bol v minulosti právoplatne postihnutý za akékoľvek disciplinárne previnenie. Navrhovateľ toto tvrdenie disciplinárne obvineného nevyvrátil, nepredložil dôkazy o opaku a zástupca navrhovateľa v tomto zmysle na ústnom pojednávaní odkázal na vyjadrenie disciplinárne obvineného. Za daných okolností potom disciplinárny súd hľadel na disciplinárne obvineného ako na doteraz disciplinárne netrestaného, čo v konečnom dôsledku do podstatnej miery determinovalo aj výšku peňažnej pokuty, ktorá mu bola uložená.

60. Zároveň disciplinárny súd prihliadol na to, že protiprávneho konania sa disciplinárne obvinený dopustil z neobľahosti, keď v priebehu konania mu nebolo dokázané, že by v rozpore so zákonom konal úmyselne.

61. Naopak, ako priťažujúcu okolnosť hodnotil najvyšší správny súd to, že závažného disciplinárneho previnenia sa súdny exekútor dopustil porušením implicitnej povinnosti elementárnej povahy, keď ako s povinným, resp. s účastníkom konania konal s niekým, u koho na to zákonné podmienky splnené neboli. V tomto zmysle konal v rozpore so zákonným ustanovením (§ 35 Exekučného poriadku), ktoré disciplinárny súd vyhodnotil ako ustanovenie tvoriace substrát základných vedomostí, ktorého riadnu aplikáciu je od súdneho exekútora možné očakávať, požadovať a predpokladať v súvislosti s výkonom jeho funkcie.

62. Zároveň disciplinárny súd prihliadal na to, že aj keď disciplinárne obvinený vstúpil do majetkovej sféry tretej osoby (Y. W.), stalo sa tak v menšom rozsahu (546,62 Eur). Na strane druhej, za priťažujúcu okolnosť - ako je to uvedené vyššie - bolo potrebné považovať to, že k vráteniu peňažných prostriedkov pristúpil disciplinárne obvinený až po doručení disciplinárneho návrhu, keď už približne jeden rok pred tým mal od opatrovníčky Y. W. vedomosť o tom, že manželstvo Y. W. a povinného bolo už v roku 1988 právoplatne rozvedené, t.j. v čase exekúcie neboli manželmi a neexistoval medzi nimi právny vzťah bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

63. Pre úplnosť najvyšší správny súd uvádza, že na druh ani výšku uloženej sankcie nemalo vplyv to, v koľkých aktoch uviedol disciplinárne obvinený Y. W. ako povinnú, keďže disciplinárneho previnenia sa dopustil už len tým, že tak urobil aspoň raz a teda tým, že jej priznal status povinnej bez toho, aby na to boli splnené zákonné podmienky.

64. Disciplinárny súd pri ukladaní sankcie prihliadol aj na to, že disciplinárne obvinený fakticky vymáhanú pohľadávku splnil namiesto povinného, keď peňažné prostriedky odpísané z účtu Y. W. jej následne v plnom rozsahu refundoval, t.j. vrátil. Zároveň oprávnenému v exekučnom konaní poukázal časť sumy, ktorá bola odpísaná z účtu Y. W. (a to istinu vrátane príslušenstva - okrem trov exekúcie) - celkovo v sume 382,29 Eur. Disciplinárne obvinený sa tak pokúsil reparať nezákonný stav ním vyvolaný (hoci zrejme pod tlakom samotného disciplinárneho návrhu). Disciplinárnym súdom tak bolo zistené, že sám disciplinárne obvinený bol v tomto exekučnom konaní ukrátený aj o trovy exekúcie, ktoré fakticky ostali nevyvodené, a to napriek tomu, že oprávnený bol v rozsahu vymáhanej istiny a jej príslušenstva uspokojený.

65. V neposlednom rade považoval disciplinárny senát za dôvodné (v otázke disciplinárneho opatrenia) skúmať aj doterajšiu rozhodovaciu prax disciplinárnych senátov pôsobiacich pri Slovenskej komore exekútorov v obdobných veciach. Urobil tak napriek tomu, že sa nejedná o rozhodovaciu prax, ktorá by bola pre najvyšší správny súd bez ďalšieho záväzná. K tomu kroku pristúpil disciplinárny súd najmä prihliadajúc na princípy právnej istoty, resp. predvídateľnosti rozhodnutí orgánov verejnej moci, ako aj na špecifiká súdnej veci. Oboznámil sa pritom s vybranými rozhodnutiami disciplinárnych senátov pri Slovenskej komore exekútorov a zistil, že napr. vo veci - č. k. DK 14/2014-29 zo dňa 29.07.2015 rozhodol 6. disciplinárny senát pri Slovenskej komore exekútorov tak, že súdnej exekútorke, ktorá po tom, ako exekučný súd neschválil udelený príklep a táto nevrátila dražiteľom sumu 28.200,- Eur ani po viacerých výzvach a urobila tak až na základe platobného rozkazu, ktorý bol proti nej vydaný, uložil za závažné disciplinárne previnenie podľa § 220 ods. 2 Exekučného poriadku peňažnú pokutu vo výške 3000,- Eur. Ďalej napr. vo veci č. k. DK 41/2013 uložil 9. disciplinárny senát súdnemu exekútorovi peňažnú pokutu vo výške 3300,- Eur za to, že tento do siedmich dní po schválení rozvrhu výťažku nepoukázal oprávnenej osobe prikázané finančné prostriedky vo výške 115.215,38 Eur. Napriek tomu, že uvedené rozhodnutia nevychádzajú z identického skutkového základu ako je súdaná vec, ako spoločný prvok je možné vo veciach identifikovať to, že súdnym exekútorom v oboch prípadoch vznikla (z rôznych právnych titulov) povinnosť poukázať určitým osobám peňažné prostriedky určitého rozsahu, ktorú povinnosť si však nespĺnili. V súdnej veci pochybil disciplinárne obvinený tým, že postihol peňažné prostriedky, ktoré postihnúť nemohol, čo následne viedlo k jeho povinnosti tieto peňažné prostriedky refundovať. Pri komparácii týchto súm a nadväzujúcich sankcií so súdenou vecou dospel disciplinárny senát k záveru, že aj prihliadajúc na priťažujúce a poľahčujúce okolnosti veci je primerané uloženie peňažnej pokuty uvedenej vo výroku tohto rozhodnutia, a to v sume 500,- Eur. Pre doplnenie disciplinárny súd uvádza, že vo veci č. k. DK 17/2021 uložil 2. disciplinárny senát pri Slovenskej komore exekútorov disciplinárne obvinenému súdnemu exekútorovi peňažnú pokutu 500,- Eur za dva skutky, pričom jedným z nich bolo to, že tento pristúpil k odobratiu veci (motorového vozidla) bez vydania upovedomenia o začatí exekúcie predajom hnutelných vecí, bez vykonania súpisu vecí a ich doručenia povinnému. Najvyšší správny súd identifikoval v tejto veci a v súdnej veci spoločný znak v tom, že v oboch prípadoch došlo k vstupu do majetkovej sféry osoby bez toho, aby na to boli splnené podmienky, resp. predpoklady uvedené v Exekučnom poriadku (i keď vo veci DK 17/2021 sa tak stalo vo vzťahu k osobe, ktorá inak postavenie povinného v rámci exekúcie mala).

66. Záverom disciplinárny senát uvádza, že vo výroku I. tohto rozhodnutia - v časti skutku týkajúceho sa vydania Exekučného príkazu k príkazu na začatie exekúcie prikázaním z pohľadávky z účtu v banke č. 1 - sp. zn. 202EX 553/19-14 (zo dňa 4.2.2021) - došlo pri kompletizácii podkladov pre účely vyhlásenia tohto rozhodnutia k administratívnej chybe, ktorá viedla k tomu, že v príslušnej časti

výroku je uvedená nesprávna adresa Y. W., nar. XX.XX.XXXX („T. XX/XX, XXX XX E.“), keď správne má byť táto adresa: „D. X, XXX XX D.“. Uvedená chyba však žiadnym meritórnym spôsobom nedopadá na toto rozhodnutie, keď dokazovaním bolo preukázané, že predmetný exekučný príkaz bol vydaný na nesprávnu povinnú osobu. Vydanie aktov uvedených vo výroku tohto rozhodnutia na inú osobu ako je povinná osoba špecifikovaná v poverení na vykonanie exekúcie nerozporoval ani disciplinárne obvinený, a preto samotná adresa Y. W., nar. XX.XX.XXXX - vrátane správneho vymedzenia samotných aktov vydaných disciplinárne obvineným a ich spisových značiek - nepredstavuje vo veci žiadnu skutkovo alebo právne významnú skutočnosť.

67. O náhrade trov konania štátu rozhodol disciplinárny súd podľa § 38 ods. 2 DSP v spojení s § 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky - č. 434/2021 Z. z. ktorou sa ustanovuje paušálna suma trov disciplinárneho konania.

68. Toto rozhodnutie prijal disciplinárny senát najvyššieho správneho súdu pomerom hlasov 5:0.

Poučenie :

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok n i e j e prípustný (§ 37 DSP).